

**NIECH ŻYJE RZĄD  
ROBOTNICZY  
I WŁOŚCIANSKI**



**NIECH ŻYJE  
SOCJALIZM!**

**REDAKCJA** przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3-ej po południu.  
Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.  
**ADMINISTRACJA** czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.  
**KASA** czynna od 12 do 2-ej.

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7  
REDAKCJA — tel. 5.06-70  
DYREKCJA — 2.20-12  
ADMINISTRACJA — 5.13-80  
DRUKARNIA — 2.76-43

**PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!**  
Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175**  
**Cena numeru 20 groszy**

**Warunki prenumeraty:** w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnika zł. 4.70 na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—Za zmianę adresu 50 gr.  
**Ceny ogłoszeń:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajnie 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie  
Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

# Czy agitacja przeciw udziałowi w wyborach jest dozwolona?

Sąd grodzki w Warszawie rozpoznał sprawę o agitację przeciwwyborczą. Jeszcze przed tem prasa wyjaśniała, że agitacja przeciwwyborcza jest dozwolona. Tymczasem władze oskarżycielskie zakwalifikowały agitację jako naruszenie dozwolonego bojkotu, jako naruszenie do nieposłuszeństwa lub przeciwdziałania ustawie i rozporządzeniu władzy (art. 156 K. K.) Takie stanowisko stwierdza nieznaną podstawowych wiadomości z prawa konstytucyjnego.

Prof. Z. Cybichowski w „Encyklopedji podręcznej prawa publicznego” na str. 760 podaje, że wybieranie jest funkcją publiczną, lecz obywatel ma tylko prawo do podjęcia tej funkcji. Podręczniki prawa konstytucyjnego podają znów, że istnieją dwa poglądy na podstawy wybierania. Jeden pogląd wychodzi z założenia, że wybieranie jest prawem ludności, wpływającym z władztwa ludowego, drugi uważa, że wybieranie jest funkcją, wykonywaną w imię ludu jako całości.

W tych państwach, gdzie akt wyborczy został oparty na teorii funkcji, jak na przykład w Belgji, udział w wybieraniu jest obowiązkiem i ten, kto w wybieraniu bez uzasadnionej przyczyny udziału nie bierze, jest karany.

U nas, według nowej konstytucji, akt wyborczy oparty został na teorii udziału w wyborach — jako prawa ludności. Z prawa tego poszczególny obywatel może nie chcieć skorzystać, może się go zrzec. Może o tem głośno i publicznie opowiadać, krok swój tłumaczyć i innych do tegoż namawiać.

Przy teorii funkcji państwo zaleca obywatelowi wykonanie pewnej czynności publicznej. Na równi z obowiązkiem płacenia podatków, udziału w wymiarze sprawiedliwości w charakterze sędziego przysięgłego, z obowiązkiem służby wojskowej istnieje obowiązek wzięcia udziału w wyborach. Od obowiązków tych nie można się wyłączyć bez uzasadnionej przyczyny. Na woływanie do przeciwdziałania takim obowiązkom byłoby karalne między innymi i przez art. 156 K. K.

Przy teorii zaś prawa do udziału w wyborach obywatel nie wykonywał żadnej czynności, zleconej mu przez Państwo, lecz tylko, jako członek zbiorowości, wykonywał część władztwa ludowego. W tym wypadku obywatel ma prawo skorzystać z tej części władztwa ludowego (suwerenności ludowej) lub też jej się zrzec, ma prawo do zrzeczenia się tego namawiać i innych.

Tak wygląda popularnie przedstawiona teoria. Nie naszą jest rzeczą, że nie zawsze są z nią w harmonii rozmaite „zasady” i „podstawy” nowej konstytucji. W każdym razie z wyraźnych przepisów ostatniej konstytucji wynika, iż udział w wyborach jest prawem obywatela, z którego może nie zechcieć skorzystać

i innych do tego zachęcać.

Skoro więc obywatel nie ma obowiązku wyborczego i sam może do wyborów nie stanąć, to w takim „niestanieciu” niema cech nieposłuszeństwa prawa ani przeciwdziałania, a więc i publiczne nawoływanie do bojkotu wyborów nie będzie przeciwdziałaniem ani nieposłuszeństwem przepisom. Jest to tak jasne, że aż przykro, że trzeba w naszych warunkach rzeczy tak proste tłumaczyć.

Lecz właśnie wysiłki gorliwych urzędników, chcących za pomocą represyj walczyć z bojkotem, nawoływania duchowieństwa niektórych wyznań do udziału w wyborach, także nawoływanie za pomocą plakatów na murach domów jednej z for-

macji byłych wojskowych — wskazują, że czynnik „sanacyjny” na serjo się zlekły zbojkotowania wyborów przez ludność. Nie zlekły się zapowiedzi bojkotu, lecz zlekły się postawy społeczeństwa, tak obojętnej wobec wyborów, zlekły się pustki, w jakiej się znalazły i teraz chciałaby wszystkimi siłami pustkę tę czemś zapełnić. Gorliwi dopuszczają się aż czynów nielegalnych, uniemożliwiają bowiem przez władze agitacji przeciwwyborczej podległa niewątpliwie art. 286 K. K., który mówi o urzędniku, przekraczającym swą władzę na szkodę interesu publicznego i prywatnego.

Obywatel, który ma prawo skorzystać albo nie skorzystać

z kartki wyborczej, winien wiedzieć dobrze, czy ma użyć swego prawa, czy też zrzec się go. Powinien więc móc wysłuchać zarówno argumentów za udziałem w wyborach jak też i przeciw udziałowi. Urzędnik, który nie dopuszcza do agitacji obustronnej, tem samem pozwalając tylko na agitację jednostronną, działa przeciw interesom poszczególnego obywatela, któremu uniemożliwia wszechstronne uświadomienie sobie zagadnienia, a więc pośrednio działa i na szkodę interesu publicznego, któremu przecież zależeć winno na tem, aby akt wyborczy odbył się po wszechstronnem poinformowaniu obywateli.

JÓZEF LITAUER.

## Międzynarodowa akcja socjalistów

przeciwko rabunkowej wyprawie Mussoliniego do Abisynji

Komisja mieszana Międzynarodówki Związków Zawodowych i Międzynarodówki socjalistycznej zebrała się wczoraj dla określenia swego stanowiska w obecnej fazie zatargu włosko - abisyńskiego. Komisja zatwierdziła rezolucję przyjętą przez obie Międzynarodówki, w sprawie ciążącego na Lidze Narodów obowiązku zapewnienia całkowitego poszanowania paktu Ligi i innych traktatów, jak również w sprawie zerwania sankcji przeciwko Włochom. Komisja postanowiła wystąpić z ponownym apelem do wszystkich zaprzyjaźnionych organizacji o wzmożenie ich akcji i zorganizowanie w przeddzień zebrania genewskiego masowych manifestacji w ich krajach.

Komisja postanowiła zwołać na sesję nadzwyczajną centralny komitet Międzynarodówki związków zawodowych i komitet wykonawczy Międzynarodówki socjalistycznej dla zastanowienia się nad rozmaitemi propozycjami, które przed-

łożone zostały do rozpatrzenia komisji. Sesja nadzwyczajna ma być zwołana na dzień 6-go września. (PAT.)

(O stanowisku Międzynarodówki wobec Włoch damy artykuł na str. 3-ej. (Red.)

## W Chinach

### Zamach na gen. Fenga

Z Tsingtau donoszą, że na marszałka Fenga, znanego pod nazwiskiem „generała chrześcijańskiego” dokonano koło Tajanju (zachodnia część prowincji Szantung) zamachu. W kierunku marszałka Fenga, obecnego przy rozdziale żywności uciekinierom z okęgów, nawięzanych powódź, oddano nieopóźdzenie przez jeden z poste-

runków wojskowych kilka strzałów. Feng nie odniósł żadnego szwanku. Straż przyboczna marszałka odpowiedziała ogniem w kierunku zamachowców. Podczas strzelaniny 10 osób zostało rannych. Dzienniki japońskie utrzymują, że zamach ma podłoże polityczne.

znaczyć miał, że nie zamierza wypowiadać się co do protestu St. Zjedn. nota Rządu amerykańskiego otrzymała zadawalną odpowiedź ze strony Rządu sowieckiego. Trojanowski jednak wskazał na fakt, że niektóre koła w St. Zjedn. uprawiają antysowiecką kampanję propagandową, w związku z czem nie od rzeczy będzie przypomnieć prawdę biblijną, że widzi się źdźbło w oku bliźniego, nie dostrzegając belki w oku własnym.

Z Londynu donoszą, że ambasador brytyjski w Moskwie zwrócił uwagę Rządu sowieckiego na działalność propagandy „Kominternu” w Wielkiej Brytanji. Sprawa była poruszona w rozmowach dyplomatycznych bez wręczenia noty.

## Wielki proces socjalistów w Hamburgu

W Hamburgu toczy się od kilku miesięcy wielki proces 150 socjalnych demokratów, którym akt oskarżenia zarzuca, że usiłowali przywrócić działalność partii wbrew zakazom Rządu hitlerowskiego. Ze względu na wielką ilość oskarżonych, rozbito ten proces na

kilka grup, sądzonych w kolejności. Obecnie zapadł wyrok w sprawie 15 oskarżonych, mocą którego skazano ich przeciętnie na karę od 6 miesięcy do 2 lat ciężkiego więzienia. Przewód sądowy tylko w małym stopniu dysponował dowodami „winy” oskarżonych. (Press)

## Japonia wobec Chin

Chiny muszą zrozumieć, że powinny być przez Japonję grabione

Wychodzący z Tokio dziennik „Asahi” ogłasza trzy punkty, streszczające zasady polityki Japonji w stosunku do Chin. Punkty te są sformułowane przez ministra Hiroty i będą przez niego zakomunikowane ambasadorowi chińskiemu w Japonji po powrocie jego z Nankinu, gdzie się obecnie znajduje. Zasady ten polityki są następujące:

- 1) Chiny powinny zrozumieć, że japońska ekspansja na kontynencie azjatyckim jest zjawiskiem zupełnie naturalnem i wypływa z przerostu ludności w Japonji.
- 2) Chiny powinny pogodzić się z tem zjawiskiem, jako naturalnem i nieuniknionem i przechodząc do polityki szczerzej współpracy z Japonją powinny przedewszystkiem uznać Mandżurję.
- 3) Japonja, Chiny i Mandżurja-

powinny połączyć swe siły dla wytepienia niebezpieczeństwa komunistycznego w Chinach, stojącego się z każdym dniem coraz groźniejszem.

Wang - Keh - Min, przewodniczący tymczasowej rady politycznej w Pekinie, przybył do Nankinu na konferencję z Wang - Czing-Wei'em. Wang - Keh - Min oświadczył przedstawicielom prasy, że nie prowadzono w Pekinie żadnych rokowań o współpracy gospodarczej chińsko - japońskiej w Chinach północnych. Istotnie Rząd japoński zaproponował ustanowienie specjalnych urzędników do prowincji Szang - Si. Rząd tej prowincji zażądał od Rządu nankińskiego w tej sprawie instrukcji.

## Przywódca powstańców albańskich zabit w starciu z policją

Według wiadomości z Tirany, jeden z przywódców próby powstańczej z dnia 14 sierpnia, b. kapitan Riza Tserova, który zdołał się ukryć z kilkoma towarzyszami w południowo - wschodniej Alba-

nji, zaskoczony został wczoraj rano w pobliżu miasta Mutsa przez oddział policyjny. W starciu z policją Tserova i jeden z jego towarzyszy ponieśli śmierć.

## Gorliwcy

W Sochaczewie 23 b. m. w nocy o godz. 24 do mieszkania tow. Cinkusza wkroczyła policja, a na pytanie, co spowodowało tak późną wizytę komendant posterunku oświadczył, że z polecenia podprokuratora przeprowadzi rewizję, czy niema broni.

Podczas rewizji: znaleziono 21 odezów o wyborach do Sejmu, wydanych przez P. P. S. i odezwy zabrano, a na uwagę, że są legalne, komendant posterunku oświadczył: „niebardzo legalne” (!) Po rewizji, która nie dała żadnego wyniku, odprowadzono tow. Cinkusza na posterunek. Następnego dnia tow. Cinkusza przesłuchał kom. posterunku i wtedy się wyjaśniło, o co właściwie chodziło: okazało się że tow. Cinkusz miał w rozmowie z robotnikami folwar-

cznymi wypowiedzieć się, że nie warto brać udziału w wyborach do Sejmu; o rozmowie dotiesiono i stał cały ruch.

Sędzia grodzki, na zlecenie prokuratora, aż dwa razy przesłuchiwał tow. Cinkusza; po drugiej konferencji telefonicznej zwolniono tow. Cinkusza z napomnieniem, że jeżeli będzie jeszcze wypowiadał swoje opinie co do wyborów, to zostanie natychmiast zamknięty, ponieważ sprawa jest w toku i będzie sądzony za nawoływanie do bojkotu Sejmu!

Może wreszcie władze centralne pouczą prowincjonalnych „interpreatorów” prawa, że agitacja za wstrzymaniem się od głosowania nie jest przestępstwem.

Wszak prawo ma nami rządzić — wedle zapowiedzi p. Sławka.

## 283 tysiące bezrobotnych

Liczba oficjalnie zarejestrowanych bezrobotnych w Polsce wy-

niosła dnia 24 b. m. 283.415 osób. W Warszawie w okresie sprawozdawczym liczba zarejestrowanych zmniejszyła się o 575 do 20.102 w Łodzi o 1599 do 23.676 osób. Natomiast na Górnym Śląsku liczba bezrobotnych wzrosła o 236 do 110.724 osób. (PRESS)

**Wybory? Myśmy już dawno wybrali -- program socjalistyczny, zapewniający wszystkim pracę, dach nad głową, pokój i wolność.**

DALSZE WIADOMOŚCI Z ABISYNI DAJEMY NA STRONACH: 2-EJ I 4-EJ.

**Jeden znaczek solidarności dla siebie to mało.  
Trzeba sprzedać conajmniej 10 znaczków wśród bliskich i znajomych.**

## Potępienie rozłamowców

(Kor. własna).

25 b. m. odbył się w Krakowie nadzwyczajny Zjazd delegatów Stronnictwa Ludowego z racji ostatniego odszczepiństwa. Na Zjazd przybyli delegaci z 29 powiatów Małopolski wschodniej, zachodniej i Śląska, liczni delegaci przysłali usprawiedliwienie nieprzybycia z dalekich stron ze względu na koszty, ale z zaznaczeniem pełnego solidaryzowania się z uchwałami i ze stanowiskiem bojkotowym wyborów.

Nadeszły pisma, zadające kłam rozświeżanym pogłoskom, jakoby niektórzy z posłów i senatorów przeszli do neo-senatorów. Przeszło takie pismo od Senatora, b. rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego Marchlewskiego, b. posła Madajczyka, b. posła Brodackiego — który jako sędzia wstrzymywał się musi od polityki, przysłał też listy od ludzi z emigracji, których treść przyjmowano powstawaniem z miejsc, burzą oklasków i okrzykami entuzjazmu.

Zapał zebranych niesłychany. Na sali zjawił się b. posełowie sejmowi stronnictwa ludowego: dtu-goletni poseł i b. minister Wójcik, posełowie dr. Putek, Gruszka, Madajczyk, Steinhof, Szczepański, b.

posłowie śląscy Bobek i Reguła, delegaci młodzieży akademickiej krakowskiej i warszawskiej i 400 delegatów, przewodniczących Kół powiatowych i in.

Przewodniczył b. poseł Gruszka który m. in. stwierdził, że na terenie całej Małopolski i Śląska nie ma ani jednego wypadku odszczepiństwa, a z wszystkich stron dochodzą słowa solidarności i ciężkiego potępienia pod adresem dywersantów.

Punktem kulminacyjnym Zjazdu było przemówienie b. posła „Wyzwolenia” dra Putka, który w miśterny i drunżący sposób zdziękował maskę obudy z „necosanatorów”, wykił na funty „etnografów” i „pisarzy ludowych”, którzy w sposób ohydny splamili sztandar postępowego stronnictwa i przekreślili wszystko, pod co się w życiu podzywali i czem chępilli.

Po sześciogodzinnych obradach jednogłośnie podtrzymano wszystkie uchwały Kongresu warszawskiego, zanosząc hołd przytem dla wszystkich bojowników o lepsze jutro chłopu.

\*\*

Organ odszczepieńców „Wyzwolenie” bałamuci swych czytelników, twierdząc, jakoby cała b. Kongresówka stoi z nimi. Jest to świadome kłamstwo. Tylko przesiłki kół wojewódzkich porzucił Str. Ludowe, masy zaś pozostały wierne Stronnictwu.

Świadczą o tem liczne uchwały i protesty kół powiatowych, nadsyłane do Zarządu Głównego Stronnictwa. Dotąd Warszawa otrzymała rezolucje protestu i potępienia dla dywersantów, z następujących miejscowości: Mińsk Mazowiecki, Niezawa, Sieradz, Ilza, Grodno, Zamość, Szczuczyn, Częstochowa, Konin - Stupce, pow. lubelski.

## Rada miejska Pabjanic nie chce opłacić wyborów

W poniedziałek odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej Pabjanic, poświęcone spóźnionemu uchwaleniu budżetu.

W budżecie była pewna suma przeznaczona na koszty wyborów do Sejmu i Senatu.

Radni P. P. S. postawili demonstracyjny wniosek skreślenia powyższej sumy. Wniosek ten wzbudził ogromne zainteresowanie obywateli Pabjanic.

Tow. Szczerkowski uzasadnił wniosek P. P. S., twierdząc, że robotnicze Pabjanice nie mogą płacić za „sanacyjne” wybory. Ludowi odebrano wszelkie prawa, pozbawiono go możliwości delegowania swych przedstawicieli. Robotnicy i chłopci bojkotują wybory i nie zgodzą się na ich opłacanie.

Komisarski prezydent, p. Futyna, zarządził głosowanie i nie obliczwszy głosów, oświadczył że wniosek upadł.

Widząc, że jest wprost przeciwnie, radni socjalistyczni o

## Wybory czy -- mobilizacja?

Zarząd okręgu Wileńskiego Związku Oficerów Rezerwy R. Pi wydał ulotkę wyborczą, w której m. in. czytamy:

„Apel w dniu wyborczym zmobilizuje nas w szeregi tak samo zwartych, jak w dniu mobilizacji wojennej. Nie powinni w dniu tym znaleźć się, zwłaszcza wśród nas, maruderzy, ani mędrkujący filozofowie.”

Wybory „sanacyjne” określono już jako... pobór. Oficerowie rezerwy okręgu wileńskiego idą, dalej i traktują te wybory jako mobilizację, a podczas mobilizacji mędrkowanie jest istotnie szkodliwe.

„Cywile” jednak nie mogą tak rozumować. Oni właśnie muszą „mędrkować”, a jeżeli im się na to nie pozwala, to trzymają się zdala od wyborów, co też obserwujemy obecnie.

krzykami zaczęli protestować domagając się ponownego głosowania.

W DRUGIM GŁOSOWANIU, PO DOKŁADNEM PRZEŁICZENIU, OKAZAŁO SIĘ, ŻE WNIOSEK P.P.S. PRZESZEDŁ. Sala przywitała to potępienie „sanacyjnej” ordynacji wyborczej przez Radę Miejską rzesiemi oklaskami.

Nawet niektórzy radni „sanacyjni” nie ośmielili się głosować przeciw wnioskowi P. P. S.

## Wydalenie uciekiniera

18 b. m. odbył się Zjazd powiatowy Stronnictwa Ludowego na powiat sieradzki, który wydalili b. posła Klubu Ludowego, Wyrzykowskiego ze Stronnictwa Ludowego.

Jak wiadomo, p. Wyrzykowski kandyduje w tym okręgu na 4-tem miejscu do Sejmu.

Zjazd wystąpił bardzo ostro przeciwko dywersantom b. posłom, podpisany na znanej „deklaracji”.

## Wybory B. B. W. R.

### Lwów

#### WOJNA PODJAZDOWA JUŻ SIĘ ROZPOCZĘŁA

Wśród wyborców lwowskich rozpowszechniana jest ulotka, wydana przez sfery legionowe przeciwko jednemu z kandydatów lwowskich wiceprez. dr. Ostrowskiemu.

Autorzy listu zarzucają p. Ostrowskiemu, że „na barkach legionistów” dochrapał się wielkich godności, że gromadzi w jednym ręku zadużo posad i godności i że nie świadczy na rzecz legionistów. Związek legionistów odmawia p. Ostrowskiemu swojego zaufania. W związku legionistów prowadzona jest akcja za usunięciem d-ra Ostrowskiego z szeregów organizacji.

Dr. Ostrowski — jak wiadomo — nie usłuchał zakazu kandydowania i cała ta kampanja jest odwetem za niestubordynację.

#### W ZEBRANIACH OBWODOWYCH SENACKICH WZIĘŁO UDZIAŁ ZALEDWIE 25%

Lwów ma około 12.000 uprawnionych do głosowania w wyborach delegatów do wojewódzkich kolegiów wyborczych.

Na niedzielnych zebraniach obwodowych uderzająco była niska ilość uczestników. Przeciętna ilość uczestników nie przekroczyła 30 proc. Na 100 do 120 uprawnionych w każdej komisji (jest ich we Lwowie 100) zjawiało się 25 do 30 lu-

dzi. Jeśli weźmie się pod uwagę, że wśród uprawnionych jest bardzo duży procent urzędników i wojskowych, to abstynencja ta ma b. wyraźny charakter. Wywołała też ona wśród „miarodajnych” czynników dużą konsternację.

### Solec kujawski

Nastroj wyborczy u nas zupełnie ospały, większość mieszkańców nie interesuje się wcale wyborami, a wśród „sanacji” panują od dnia wyboru kandydatów kłótnie i niesnaski, powstałe stąd, że p. Czaczka przepadł przy „ostatnim” kandydowaniu na posłów.

Czaczka jest dyrektorem fabryki grobów impregnowanych, dawniej endeck, obecnie „sanator”, burmistrz, prezes K. K. O., powiatowy prezes B. B. W. R. jednym słowem „figura” co się zowie. A jednak przepadł. Przepadł mimo to, że fabryka jego, która zatrudniała ok. 25 robotników, na czas wyborów „ożyła”, zatrudniając ok. 200 robotników, których zmuszano wraz z żonami do podpisywania listy na pana dyrektora.

Przy sposobności warto dodać, że Czaczka przesładował robotników w sposób okrutny i każdego robotnika, który śmie mieć własne zdanie, nietylko wyrzuca na bruk, lecz ściga listownie, ostrzegając fabryki w innych miastach przed zatrudnianiem wydalonego robotnika.

## Nasza akcja

### GORLICE.

4 b. m. odbył się w sali Stowarzyszenia Kupców w Gorlicach wiec w sprawie sytuacji politycznej.

Obszerny referat wygłosił tow. Ciołkosz. Przemawiającemu w dyskusji ob. Baranowi przedstawiciel starostwa odebrał głos.

Jednymyślnie uchwalono nie brać udziału w obecnych wyborach.

Wiec zakończono odśpiewaniem „Czerwonego Sztandaru”. Nastroj doskonały.

### NOWY SĄCZ.

W niedzielę 25 b. m., w Domu Robotniczym w Nowym Sączu odbyło się zgromadzenie publiczne. Przemawiali tow. Ciołkosz i Matkowski.

Zebrani jednymyślnie postanowili nie głosować na „sanacyjnych” kandydatów.

Na zakończenie odśpiewano „Czerwony Sztandar”.

I tu panował nastrój pełen zapaku.

### LUŻNA.

W Luźnej, przodującej wsi powiatu gorlickiego, odbyło się 25 b. m. zgromadzenie chłopskie, na którym przemawiali tow. Ciołkosz i ob. Dusza.

Gdy zabrał głos poeta Czuchnowski, przedstawiciel starostwa zgromadzenie rozwarzał.

Pomimo to nie było żadnej wątpliwości, iż zgromadzeni chłopcy zdecydowanie popierają hasło niebrania udziału w wyborach.

## B.B.S. i B.B.N.

W znakomitych rozrachunkach zgrupowań wyborczych „wygolono” stuprocentowo i grupę p. Janowoskiego i grupę eks-endecków p. Stahla.

„Idea” BBS. była harmonijną współpracą polskiego socjalizmu z „sanacją”. Nie utosamienie oprawda, lecz przyjmowanie „koordynacji”. Ta idea był t. zn. próbował być BBS. Ale laska pańska przeszła na ZZZ, jako dardziej potulna. I BBC. zaczął pograżać się w niebyt polityczny. Jaka tu może być koordynacja, skoro p. Krahelska w „sanacyjnym” dwutygodniku słuszenie stwierdza, że dyktat Lewjata na jest coraz bardziej „miarodajny” dla „sanacyjnej” polityki gospodarczej? A nowa „konstytucja”? a upadek ubezpieczeń?

Wreszcie przyszły wybory. Tu dopięto była by wskazana „koordynacja”. Ale nacjonalizm „sanacyjny” tył ko machnęło z pogardą ręką. I nawet w tym przyszłym „czysto „sanacyjnym” Sejmie nie będzie ani jednego BBS-a. Są już absolutnie nikomu nie potrzebni.

A BBN, grupa posła Stahla? P.

Miejski zachwycał się w Sejmie mową Stahla. A p. Piestrzyński i inni z BBN. pisali broszury jedną po drugiej, dowodząc, że endecki „Naród” doskonale może zespolic się z „sanacyjnym” państwem; że „sanacja” robi właśnie endecką politykę, tworząc ustroj „autorytatywny” ze endecy profesorzy ugrzęźli w liberałimie i parlamentarizmie.

P. Stahl przemawiał, a p. Piestrzyński pisał.

Gdy po rozłamie endecy zgłosili się do p. Stahla po mandat, odrzekł: — „Właśnie teraz mi mandat najbardziej potrzebny”.

Słowem — sielanka. Ale przyszły „wybory”: obu gorliców „autorytatywnie” „ustalono”. na beznadziejnych miejscach: i p. Stahla i p. Chri stiansa. Jednego pono nawet w tydowskiem okręgu. Obaj się rzekli... Może to i dobrze, będzie więcej czasu na pisanie broszurek o zaletach „autorytatywnych”, rządów.

Przysły smy o harmonii. Tak skłóciły się: BBS. i BBN i... BBL również.

## Zachciało się p. Wierzbickiemu wiecować...

W uzupełnieniu wczorajszej rozprawki o niedzielnym wiecu B. B. na Pradze, komunikują nam, że przemawiał na nim sam wóde Lewjata. r. p. Wierzbicki, któremu kazano reprezentować robotników prakskich i biedotę annopolską.

Kiedy robotnicy zadali p. Wierzbickiemu kilka pytań, ten nie udzielił im odpowiedzi. Albo poniosła go „duma” i nie chciał „zniżyć się” do robotników, od którego jednak chce dostać mandat. Albo też — poprostu nie wiedział co odpowiadać.

Zamiast odpowiedzi p. Wierzbicki odesłał pytających do sekretarjatu B. B. W. R. (by tam ich poczęstowano patkami?), dodając że tu — a działo się to w kinie „Praga” — nie jest szkoła nauk politycznych.

Pewnie, że kino to nie szkoła. Ale poco p. Wierzbicki przyszedł na wiec przedwyborczy, jeżeli nie chciał odpowiadać na pytania tych, od których chce dostać mandat?

Zamiast p. Wierzbickiego odpowiedzieli bojówkarze „sanacyjni”, którzy pomagali przy aresztowaniu — na rozkaz przewodniczącego wiecu — pytających robotników. Gdy aresztowani podnieśli głos, powstał zamęt, któr przewodniczą

cy usiłował zagłuszyć przy pomocy orkiestry, grającej „polskie kwiaty”.

Publiczność jednak nie chciała słuchać tych „kwiatów”, mających upiększyć brzydkie wyczynny aranżerów wiecu, i opuściła salę.

P. Wierzbicki poraz drugi już chyba nie pokáže się swym „ukochanym” wyborcom.

Ale też wyborcy nie mają zamiaru wybierać ani p. Wierzbickiego, ani innego kandydata z ekipy „sanacyjnej”.

## Kongres sjonistów w Lucernie

Na kongresie sjonistycznym podjęta została dyskusja ogólna. Bernstein (Holandia) delegat prawicy sjonistycznej, przyznaje, iż polityka komitetu wykonawczego ma do zanotowania pewne sukcesy. — Mówca stwierdza jednak, iż ostatnio zaznaczyła się wzmożona emigracja Arabów z krajów sąsiednich, co ogranicza imigrację żydowską i jest sprzeczne z postanowieniami mandatowymi. Z kolei jeden z delegatów socja-

## Historyczne posiedzenie Ligi Narodów

Korespondent genewski Havasa wypowiada następujące uwagi na temat zbliżającej się sesji: o ile ja kielkowiek państwo wchodzące w skład Rady Ligi nie zażąda wczesniejszego jej zwolnienia, to 88-me kolejne posiedzenie Rady Ligi Narodów zostanie otwarte w środę 4 września. Mimo, iż sprawa konfliktu włosko - abisyńskiego dominować będzie nad obradami, to jednak porządek dzienny jest dość obszerny, obejmując bowiem 25 różnych kwestyj. Trudno byłoby określić obecnie opinie genewskie wobec zagadnienia abisyńskiego. W każdym razie należy zwrócić uwagę na dwa fakty, które bezsprzecznie będą miały wpływ na dalszy

## MUSSOLINI DOMAGAĆ SIĘ BĘDZIE USUNIĘCIA ABISYNIJI Z LIGI?

Agencja Havasa donosi z Rzymu: koła polityczne przywiązują wyjątkowe znaczenie do posiedzenia Rady Ministrów, które dziś odbędzie się w Bolzano. We włoskim ministerjum spraw zagranicznych są przygotowywane akta, które Włochy przedstawiają w Genewie. Nie wiadomo, czy Włochy zażądają wykluczenia Abisynji z Ligi Narodów, chociaż w kołach politycznych krążą pogłoski na ten temat.

## Prasa francuska o oświadczeniu Mussoliniego

Prasa francuska omawia opublikowany przez Ward Price wywiad z Mussolinim, przyczem dzienniki „Lewicowe”, m. in. komunistyczna „Humanite”, wyrażają przypusz-

przebieg wypadków. Pierwszym z nich jest powszechna opinja Genewy, iż do czasu sesji rozmowy prowadzone na drodze dyplomatycznej nie dadzą żadnego wyniku. Drugie — to zapewnienie złożone przez Mussoliniego, iż Włochy wezmą udział w pracach Rady Ligi Narodów. Obrady rozpoczynające się w dniu 4 września stanowić będą — zdaniem korespondenta — punkt zwrotny w historii wypadków i przewyższają swym znaczeniem większość dotychczasowych sesyj genewskich. Przewodnictwo obrad spoczywać będzie w rękach przedstawiciela Argentyny p. Ruiz Guenazu.

cznienie, że oświadczenia Mussoliniego uzgodnione zostały z premierem francuskim i ministrem spraw zagranicznych, Lavalem.

Leon Blum mówi na łamach „Poulaire” o pozostawieniu Włochom przez Francję wolnej ręki w Afryce wzmian za współdziałanie włosko - francuskie na terenie europejskim.

## Dalszy bieg wypadków

Korespondent „News Chronicle” donosi, że Abisynja dąży do uniezależnienia się od innych państw przy zaopatrywaniu armji w broń i amunicję i że rozpoczęła budowę fabryki, która ma być ukończona w ciągu 4-ch miesięcy i która ma dostarczać naboju i pocisków. Narzędzia i warsztaty dla tej fabryki zamówione zostały zagranicą, zaś węgiel nadchodzi z Indji. Kierownictwo fabryki ma objąć rzeczoznawca angielski.

## OCHRONA JEDYNEJ KOLEI

Oddziały gwardji abisyńskiej roztoczyły wzmocnioną ochronę na stacji Diredaua na linii Dżibuti — Addis - Abeba.

## DALSZE TRANSPORTY WOJSK

Parowiec „Nazario Sauro” wypłynął do Masaua z 80 oficerami i

1400 żołnierzami. Na pokładzie znajduje się gen. Della Rocca.

Wypłynął też parowiec „Ircania”, wioząc samoloty bombardujące i wywiadowcze. Dwa parowce odplyną dzisiaj, a trzy jutro.

## EWAKUACJA POSELISTWA WŁOSKIEGO.

„Daily Telegraph” donosi z Addis Abeby, że ambasada włoska w Addis Abeba rozpoczęła ewakuację bagażów poselstwa ze stolicy Abisynji do Dżibuti.

## O ZNISZENIU ZAKAZU WYWOZU BRONI DO ABISYNIJI

„News Chronicle” wystąpił z żądaniem zniesienia zakazu wywozu broni do Absynji. „Od czwartku, pisze dziennik, zaszyły wypadki, które zdają się wskazywać, że porozumienie jest już dzisiaj niemożliwe. Z każdym dniem staje się coraz bardziej jawnym, że Mussolini jest zupełnie zdecydowany wtargnąć do Abisynji we wrześniu i podczas gdy Abisynczykom odmawia się prawa zakupu broni, Włochy zbroją się od stóp do głów”.

## PROTEST ABISYNIJI

Rząd abisyński przesłał do Rządu greckiego protest przeciwko udzieleniu przez ten Rząd zezwolenia na przelot włoskich samolotów wojskowych nad Grecją. Rząd ateński odpowiedział, iż zezwolenie to udzielone zostało zgodnie z przepisami międzynarodowymi, gdyż Włochy nie znajdują się jeszcze w stanie wojny przeciwko jakemukolwiek państwu.

# Międzynarodówka

## wobec Włoch i Niemiec

Od 16 do 18 b. m. obradowała w Brukseli Egzekutywa Między narodówki Socjalistycznej pod przewodnictwem de Brouckera. Byli obecni (w kolejności alfabetycznej krajów): Rondani (Argentyna), Sassouni (Armenia), dwóch delegatów z Austrii, Bou chery, Huysmans (Belgia), Compton, Gillies (W. Brytania), Moskow (Bułgaria), Kögler, Soukup (Czechosłowacja), Andersen, Jacobsen (Dania), Bracke, Grumbart, Longuet, Zyromski (Francja), Gwardjaladze (Gruzja), Albarada, Vorrink (Holandia), Crummenerl, Hilferding, Wels (Niemcy), Jarblum (Palestyna), Lieberman, Alter (Polska), Abramowicz (Rosja), Grimm (Szwajcaria), Akerberg, Lindström (Szwecja), Buchinger, Ronai (Węgry), Modigliani, Nenni (Włochy).

Pozatem wzięli udział w posiedzeniach: sekretarz Fr. Adler, skarbnik, van Roosbroeck, Alicja Pels, jako przedstawicielka Międzynarodówki Kobiet i Olenhauer z Międzynarodówki Młodzieży.

Na podstawie memoriału delegatów włoskich i po długiej dyskusji w specjalnej komisji i na plenum, Egzekutywa powzięła uchwałę w sprawie zatargu włosko-abisyńskiego. Uchwała przeszła jednogłośnie, przy 1 głosie powstrzymującym się (tow. Alter z „Bundu”).

W uchwale tej Międzynarodówka domaga się od wszystkich sekcji, by użyły wszystkich rozporządzalnych środków politycznych, celem skłonienia rządów do spełnienia ich obowiązków z tytułu przynależności do Ligi Narodów, by położyły kres opiekanej postawie tej instytucji i zmusiły ją do:

1) wyciągnięcia niezbędnych wniosków z napadu Mussoliniego, do powzięcia — zgodnie z art. 11 — kroków do zabezpieczenia pokoju, ewentualnie przez zamknięcie kanału Sueskiego dla transportów włoskich;

2) powołania trybunału rozjemczego, który nie byłby komedią, jak ta komisja, rzekomo obradująca, której nie pozwala się nawet zbadać, na czyim terytorium nastąpił zatarg graniczny w Ual-Ual.

3) zapewnienia na wszelki wypadek niepodległości i nienaruszalności terytorjalnej Abisynji i odrzucenia wszelkich podziałów Abisynji na sfery wpływów wielkich mocarstw, a także protektoratu na Abisynję, chociażby on miał pozory koncesji natury gospodarczej i administracyjnej.

Każda sekcja Międzynarodówki winna uczynić wszystko, by położyć kres skandalowi, że napastnik może swobodnie zaopatrywać się w broń i amunicję, podczas gdy napadniętemu odmawia się niezbędnych środków obrony.

Sekcje winne szczególnie zwracać uwagę na to, by zbrodni faszystowskiej nie udzielono poparcia finansowego.

Demokratyczne i socjalistyczne Włochy jutro oświadczyły zresztą, że nie uznają żadnego długu, jaki Mussolini zaciągnął dla przeprowadzenia swej zbrodniczej wojny.

Wzywa się sekcje Międzynarodówki do urzędzenia przed 4 września wielkich demonstracji przeciw wojnie Mussoliniego w formach odpowiadających warunkom kraju.

Międzyn. Socjalistyczna zwróciła się do Międzyn. Zawodowej, celem porozumienia się co do wspólnych środków, które miałyby najskuteczniej proletariatu przeciwstawić się wojnie.

Gdyby jednak wojna, mimo wszystko, wybuchła, to Międzynarodówka wyraża nadzieję, że masom pracującym Włoch uda się wyzyskać wstrząszenia, wywołane wojną, do pobicia istotnego wroga narodu włoskiego, którego siedziba jest Rzym, a nie Addis-Abeba.

Dalej uchwała wyraża solidarność i sympatię robotnikom i chłopom Włoch, jakoteż ludom

Abisynji i ich braciom kolorowym.

Uchwała wskazuje na głębokie wstrząsy, jakie pociągnąć może za sobą wojna włosko-abisyńska, lub każda koncesja na rzecz Mussoliniego, a koszem niepodległości Abisynji, każdy zawód ze strony Ligi Narodów. Zwłaszcza Niemcy hitlerowskie mogłyby czerpać nową zachętę i otuchę.

Wreszcie uchwała podkreśla, że walcząc przeciw awanturze Mussoliniego, Międzynarodówka walczy nie tylko w interesie Abisynji i mas pracujących Włoch, lecz w interesie pokoju świata.

Odpowiedzialność za wojnę spadnie całym ciężarem na klasy kapitalistyczne i ich rządy, przede wszystkim zaś na mocarstwa zachodnie.

Na zaproszenie sekcji włoskiej Egzekutywa uchwaliła wziąć udział w kongresie socjalistów i komunistów włoskich, który ma się odbyć zagranicą, przeciw zamierzonej przez Mussoliniego wojnie.

Egzekutywa powzięła następnie jednogłośnie następującą rezolucję - protest w sprawie nowej fali teroru w Niemczech:

„Międzynarodówka Socjalistyczna piętnuje ponownie barbarzyński system ucisku, skazujący w Trzeciej Rzeszy miliony ludzi na prześladowania, których okrucieństwo przypomina najbardziej ponure czasy średniowiecza.

Socjalistów, komunistów, pacyfistów, demokratów, republikanów, nadal dręczą się w obozach koncentracyjnych, lub nawet mordują się z ukrycia, jak socjalistycznego przywódcę, Husemanna, lub skazanego na śmierć, bez regularnego procesu i obrony — komunistę Kaysera.

Pod pretekstem teorii rasowej, która całą ludzkość — wrzące uznania jej — skazałaby na wieczną wojnę, zgórą milion mężczyzn, kobiet, starców i młodzieńców, jedynie dlatego, że są pochodzenia żydowskiego, zostają wyrzucone ze społeczeństwa, pozbawiony prawa do pracy i równości, należnego każdej istocie ludzkiej.

## „Czas“ wytyka słabe strony dyktatury

Stara konserwa ziemniaska, ta z „Czasu“, ma pewne wątpliwości co do metod i co do trwałości społecznych dyktatur, przynajmniej tych jednoosobowych, tych „totalnych“.

Dlaczego? Czy starą monarchistyczną konserwę ogarnia niesmak na widok wrzaskliwej ulicznej drobno-burżazyjnej demagogii? Czy dawno nabyte znaczne doświadczenie polityczne każe jej obawiać się metod, robionych tylko na doraźny efekt? Czy poprostu boi się, że metoda dyktatorska w ostatecznym rezultacie tylko przyspieszy wybuch a w tym wybuchu — co jak co — ale majątki magnackie pierwsze mogą paść ofiarą?

Słowem „Czas“ ma wątpliwości. W numerze z ostatniej niedzieli drukuje wcale do rzeczy artykuł wstępny p. t.: „Słaba strona władzy dyktatorskiej“. Dyktator — powiada — może rządzić tylko — wówczas, gdy trzyma naród w ciągłym napięciu.

Inaczej — pada. Poco Mussolini pcha się do Abisynji? By trzymać naród w podnieceniu wojennym? Poco Hitler bije Żydów i katolików? By utrzymać swe hordy w szale bojowym! Inaczej szybko karł skreci.

Tyle, „Czas“, i konkluduje: — „Dla utrzymania tego podniecenia muszą postępować dyktatorzy w sposób bardzo ryzykowny... Pod tym względem są słabi, władza ich natrafia na granice, których przekroczyć nie jest w stanie“.

Zgadamy się — wyjątkowo — z „Czasem“. A więc mamy ryzykantów w polityce, jako skutek dyktatury, która w ten sposób swe „państwo“, o którym tyle gada, może nara-

Katolików i protestantów rzuca się do więzienia za ich wiarę.

Przeciw temu barbarzyństwu narody powinny nieustannie podnosić namiętny głos protestu.

Międzynarodówka Socjalistyczna zwraca się do wszystkich, którzy przez swe milczenie nie chcą stać się współwinnymi zbrodni, dokonywanych w dzień przez rządy hitlerowskie na tysiącach własnych obywateli. Dyktatorzy w Berlinie muszą wiedzieć, że sumienie ludzkie nie przebaczy im“.

## Związki zawodowe za zatrudnieniem bezrobotnych

Francuskie związki zawodowe w poszczególnych departamentach domagają się zatrudnienia robotników cudzoziemskich w przemyśle obuwniczym, budowlanym, w zakładach fryzjerskich i przy pracach publicznych w większej ilości, niż

## Ceny w lipcu

W lipcu ogólny wskaźnik cen hurtowych wykazuje wzrost z 52,6 na 52,9 (w lipcu r. ub. — 55,9, wobec r. 1928 = 100). Zwyżka ta jest wynikiem wzrostu cen artykułów rolnych (z 43 na 43,7) i, co idzie za tem, cen żywności i używek (z 48,4 na 49,1). W tymże stosunku podniosły się ceny, płacone przez spożywców (z 55,6 na 56,3).

Natomiast ceny miejscowe, osiągnięte przez rolników, nie uległy zmianie, co dowodzi, że rezultat zwyżki, który obciążał konsumenta miejskiego, nie dał rolnikowi.

Wskaźnik cen artykułów przemysłowych — bez zmiany — 56,6. Ceny artykułów, nabywanych przez rolników wzrosły z 66,5 na 66,8.

na to zezwala wyznaczony kontygent.

Ministerjum Pracy Francji wezwało poszczególne organizacje do wypowiedzenia się w tej sprawie w ciągu miesiąca.

## Zapowiedzi dalszej deflacji

Deficyt budżetowy. W ciągu pierwszych czterech miesięcy bieżącego roku budżetowego deficyt wyniósł 105,8 milionów zł., co stanowi 70 proc. deficytu, przewidzianego w preliminarzu na cały rok bieżący.

Prasa prorządowa twierdzi, że „źródła pokrycia niedoboru są zapewnione...“ Jednocześnie dodaje jednak, że obniżenie wydatków państwa, a ca zatem idzie, że dalsza polityka deflacji — jest nieunikniona.

Argumenty. — „Gazeta Polska“ w artykule p. t. „Kompresja budżetu“ uzasadnia tę kompresję, wskazując, że — wobec podrożenia pieniądza — wartość realna budżetu po stronie wydatków jest o 28 proc. wyższa od stanu z roku 1928/29, jakkolwiek nominalne wydatki były o 30 proc. niższe. Realną zwyżkę wydatków o 28 proc. oblicza „Gazeta“ na podstawie spadku wskaźnika cen hurtowych. Zrozumiałe, że prasa kapitali-

styczna podchwytuje ten argument z radością: Redukcje budżetowe — zdaniem tej prasy były złudne, trzeba je dopiero zacząć na dobre.

„Gazeta Polska“, zamieszcza również artykuł, w którym wywodzi, że deflacja nie ma na celu zmniejszenia zarobków, lecz zmniejszenie to może być jedynie przejściowym środkiem. Celem jest, jak twierdzi „Gazeta Polska“, osiągnięcie — przez obniżkę możliwie wszystkich cen do poziomu cen najniższych — równowagi między cenami i ożywienie tą drogą produkcji i spożycia.

Ale przecież nie chodzi o podobne życzenia zwolenników deflacji! Chodzi o realny efekt tej polityki, o ślepy zautek, w jaki wchodzi ona szerokie masy ludności.

De — lavalacja. — Laval został pasowany na wodza światowego obozu deflacyjnego, ale cóż, kiedy już dziś efekty deflacji lavalowskiej przewidziane są w czarnych barwach. Już nawet „Kurjer Polski“, którego nikt nie posiadał i specjalne antypatie dla metod Lavalu, powiada, iż jest odrobina prawdy w angielskim powiedzeniu, że Francja zamiast dewaluacji będzie miała „delawaluację“, że Rząd będzie musiał ustąpić, jeśli dalej prowadzone będą „cięcia“ w

## Przegląd prasy

### AGITACJA WYBORCZA.

Nie posłuchali p. Sławka, który dobrze radził, aby BB. lepiej nie prowadził agitacji i teraz zbierają gorzkie owoce, swego nierozważnego czynu.

Opisywaliśmy, jaki był przebieg zebrań zorganizowanych przez sanację w ub. niedziele. Zostały one rozbite. Zresztą nie były to normalne zgromadzenia przedwyborcze. Kandydaci „sanacyjni“ nie chcą jawnie występować przeciw zaleceniom p. Sławka i uciekają się do różnych sztuczek, aby jednak jakoś zareklamować się i położyć swych konkurentów. „Broń Boże“ nie urządzają wyklętych „partyjniczek“ wieców — tylko referaty, odczyty, poranki filmowe, koncerty, wplatając pomiędzy występ jakiegoś tenora i baletnicy agitację za swemi godnymi personami.

Ale i ta forma agitacji nie udaje się panom „sanatorom“. Pisze o tem „Dziś“:

„Jednak forma ta nie okazała się szczęśliwą dla szeregu przysyłanych posłów. Publiczność wprowadziła chętnie oglądać za darmo filmy i słucha produkcji wokalnych, ale bardzo ostro protestuje przeciw wygłaszaniu w przerwach przemówień „gospodarczo - ustrojowych“ nie szczerząc przytem osobistych wycieczek pod adresem kandydatów“.

NADZIEJE KONSERWY.

To samo „Dziś“ pisząc o tem, że umizgi „Czasu“ do młodzieży, celem jej pozyskania dla obozu rządzącego nie odniosą skutku (o czym pisaliśmy na tem miejscu wczoraj) — mimochodem drwi z organu konserwatystów, którzy nienarodzony jeszcze sejm ochrzcił mianem „sejmu gospodarczego“. Puszczono ten termin w świąt by cieszyć ludzi nowością słowa, utwórzyć czałem wypranego z treści frazesu. „Dziś“ pisze:

„Jeżeli rachuby „Czasu“ spełnią się, będziemy mieli istotnie gospodarczo - regionalny Sejm. Interesy gospodarze chłopów białoruskich będzie reprezentował pos. Hołtyński, interesy sfer pracowniczych świeżo nawrócony na „ojczyzny łono“ rolnik pos. Dubalewicz, a robotniczą Łódź pewien zasłużony aptekarz... Czynniki absolutnie apolityczne będą reprezentowali sekretarze wojewódzcy BBWR“.

Ale dla „Czasu“ frazes „sejm gospodarczy“ ma pewne ukryte znaczenie:

„Kryje się za tem niecierpliwa nadzieja, że interesy gospodarze w rozumieniu „Czasu“ znajdują w nim orędownika i należytą opiekę, że przysły Sejm rozprawi się nareszcie z całą „demagogią partyjną“ uosobioną w ustawodawstwie pracy, ubezpieczeniach społecznych, ochronie lokatorów i progresywnych podatkach... Pokażna liczba mandatów, którą spodziewa się zdobyć Lewiatan i Konserwa, usprawiedliwia pomysł ten nadzieje“.

### MIĘDZY „SWOIMI“.

„Czas“ nie miał wczoraj dobrego dnia. Dostało mu się nietylko od „Dziś“, ale i od bratniego „Kurjera Porannego“. To ostatnie pismo „zwalcza“ niemal codziennie kapitalizm. Ataki te jednak nie są dla kapitalizmu niebezpieczne. — W obecnym systemie rządzenia nie decydują pp. Spiczynski, czy Rzymowski, którzy ten system podtrzymują. Im wolno tylko pisać radykalnie, co jest „sanacji“ potrzebne dla bałamucenia naiwnych. Decydują panowie z Lewiatana i z Zw. Ziemi.

Ale pozostawmy tę zasadniczą kwestię dziś na boku. Interesuje nas kłótnia między dwoma „sanacyjnymi“ pismami. „Czas“ ośmielił się nieco p. Spiczynskiego, pisząc o jego wystąpieniu na agitacyjnym przedwyborczym poranku wokółno muzycznym na Mokotowie.

Zgniewało to „Kurjer Poranny“, który chwyciwszy drogą z grubszego końca walsz prosto z mostu w „bratni“ organ, zarzucając konserwatystom, że korzystają z „koryfki“ i że siedzą na dwóch stołkach „sanacyjnym“ i endeckim:

„Ale co w tej kampanijce, jako drugorzędny pomagier, robi „Czas“? Czy i on „bojkotuje“? Czy też może, powodowany potrzebą słuszenia komuś, a nie zupełnie pod tym względem zaspokojony, radby wynajął część swej energii endeckim? Tak z amatorstwa, czy na wszelki wypadek? Jakież to się w głowach szanownych odmłodzonych układa: tam służby, a tu po wynagrodzeniu? Tam serce, a tu koryfki? Czy może to prośba, byśmy się zajęli bliżej tem koryfkiem?“

Sukurs „Czasu“ dla endeckim jest walorem urojonym w walucie politycznej, dla nas głęboko obójnym. Lecz w grę wchodzi jeszcze walor moralny, który się wiąże z pojęciem obozu. Jeśli ten panowie z „Czasu“ uważają za zdewaluowaną, chętnie wyciągniemy konsekwencje z nowej sytuacji“.

W związku z tem atakiem „Kurjera Porannego“ na konserwatystów „Goniec“ zapytuje:

„Z jakiego to koryfka korzystają konserwatyści i od kogo czerpią wy nagrodzenie, o którym wspomina „Kurjer Poranny“? Śmieje! Śmieje! I opinia publiczna chciałyby się dowiedzieć, do jakiego koryfka dopuszczono konserwatystów. Może wtedy „Czas“ w odwet „Kurjerowi Forennemu“ napisze o innych koryfkach. A warto, żeby te koryfki stały się przedmiotem dyskusji publicznej. Może wtedy dowiemy się także, kto sypie ziarno do tych koryfek“.

Istotnie to byłoby ciekawe. Zresztą ludzie i tak coś niecoś wiedzą. S-ek.

## Jeszcze jeden Urząd Podatkowy

„Spółka Wodna Mrowa“, która pozwała sobie na bardzo grubą niechęć w stosunku do mieszkańców i odgrywa rolę jakiegoś urzędu podatkowego, przesyłając nakazy płatnicze w których „mocą swej uchwały z dn. 16.III. 1935 r. opartej na art. 155 Ustawy Wodnej z dn. 19.IX. 1922 r. wzywa do uiszczenia na koszty konserwacji i administracji przewidzianych w roku 1935 sumy, którą należy wpłacić do Powiatowej Kasy Komunalnej. Jeżeli wpłata nie zostanie dokonana wcią-

gu 2-ch tygodni nastąpić ma przymusowa egzekucja z doliczeniem odsetek za zwłokę w wysokości 1 proc. miesięcznie.

Nakaz płatniczy jest zaopatrzony tylko w pieczęć Zarządu spółki a brak jakichkolwiek podpisów. Okładą to jakaś spółka wodna ma prawo ściągania podatków?

Jeżeli chodzi o regulację rzeczki „Mrowa“ — to do ponoszenia kosztów obowiązany jest Zarząd Powiatowy, który otrzymuje na ten cel państwowe fundusze.

Może o tej akcji nic nie jest wiadomo staroście p. Gaizlerowi. Tą drogą zwracamy się do starosty p. Gaizlera o zbadanie sprawy i anonimowych panów ze spółki wodnej Mrowa pociągających do odpowiedzialności i rozwiązania wymienio nej spółki. Społeczeństwo miasta Grodziska ugina się pod ciężarem najrozmaitszych podatków i podatków dla Mrowa — Stowarzyszenia Przyjaciół miasta Grodziska i t. p. dobrodziejów — o których napiszemy innym razem.

## Obszarnik - rekin

Czytamy w „Zielonym Sztandarze“:

Książę Thurn - Taxis, były właściciel olbrzymich dóbr ziemskich w Wielkopolsce, wystąpił przeciwko skarbowi państwa o odszkodowanie w wysokości 400 tysięcy złotych.

Posiadane przez niego, za rządów pruskich „dobra ryckie“ były w 1920 r. rozparcelowane, a on otrzymał od Rządu polskiego odszkodowanie, w sumie 20 milionów złotych. Obecnie ten obszarnik niemiecki wystąpił z pretensjami do skarbu polskiego, twierdząc, że w wypłacie odszkodowania nastąpiła swego czasu kilkunastotygodniowa zwłoka, która naraziła go na straty.

## Czasopisma nadesłane

„PRZEGLĄD WSPÓLCZESNY“, sierpień, zawiera treść następującą: Włodzimierz Fiszer — Lope de Vega; Tadeusz Przeorski — Istota i zasady samorządu lokalnego w państwach anglosaskich (II): Jenina Ryngmanowa — Czar dziecięctwa czy rasa ubogich?; Adam Heydel — Myśli o kulturze III; Janina Pregerówna — Sąd Tolstoj a Puszkina; Samuel Stendig — Polsko - palestyński stosunki gospodarcze; Jan Wortman — Genealogia irracjonalizmu, Alfred Fei — Z odeskich przeżyć Mickiewicza; Zdzisław Motawski — Problem nafty polskiej; St. W. — Rocznica Lope de Vegi.

## Pokwitowanie

NA ROBOTNICZE TOW. PRZYJACIÓŁ DZIECI.

Bezimiennie zł. 20.  
NA CZERWONE HARCERSTWO.  
S. A. zł. 2.

## Belgijscy socjaliści demonstrują przeciw Włochom

Z Brukseli donoszą, że Belgijska Partia Robotnicza, ogłosiła w naczelnym swym organie „Le Peuple” odezwę, nawołującą do tłumnego udziału w manifestacjach antywłoskich, organizowanych w związku z zaostreniem się zataru włosko - abisyńskiego. Manifestacje te odbędą się mając w Brukseli, Antwerpji, Leodjum, Gandawie i Charleroi. Projektowane manifestacje socjalistów belgijskich pozostają w związku z niedawnymi uchwałami Międzynarodówki, która w odezwie wydanej do wszystkich organizacji socjalistycznych,

nawołuje między innymi robotników włoskich do odmówienia posłuszeństwa Rządowi i przeciw-

## Przed sesją Rady Ligi Narodów

Według doniesień z londyńskich źródeł urzędowych, w wyznaczony na dzień 4 września sesji Rady Ligi Narodów, weźmie udział oprócz ministra dla spraw Ligi Narodów Edena również minister dla spraw zagranicznych Hoare. Obaj ministrowie wracają obecnie do

stawienia się siłą, ewentualnym zarządzeniem wojennym. (ATE).

Londynu, gdzie pozostaną do chwili odjazdu do Genewy. Jest rzeczą prawdopodobną, że minister Eden wyjedzie kilka dni wcześniej i za-

## Nota St. Zjedn. do Sowietów

Z Waszyngtonu donoszą, iż nota St. Zjednoczonych do ZSRR jest czemś więcej, niż zwykłym protestem i została zredagowana przy całkowitej aprobacie prezydenta Roosevelta. „New York Herald

Tribune” wskazuje na ton noty, która właściwie ma charakter ultimatum. W kołach politycznych Waszyngtonu, krok Rządu Stanów Zjednoczonych jest oceniany jako energiczne ostrzeżenie pod adresem Sowietów, mające na celu uświadomienie Rządu sowieckiego, iż uznanie go przez St. Zjednoczone może być jeszcze cofnięte, jeśli Moskwa nie poloży kresu działalności 3-iej Międzynarodówki na terenie Stanów Zjednoczonych.

(PAT).

## Abisynja szykuje się do obrony

Z Adis Abeba PAT donosi: Wobec przybycia nowych transportów wojsk i sprzętu wojennego włoskiego do portu w Massaua, Rząd

abisyński wydał nowe zarządzenie na wypadek rozpoczęcia działań wojennych.

Wydano polecenie o sformowa-

niu szpitali polowych w Addis Abebie, w przyszłym tygodniu ma się odbyć ćwiczenie ludności w obronie przeciwlotniczej.

Bank Abisynji wstrzymał obrót dewizami dla wszystkich z wyjątkiem cudzoziemców, mających własne konta.

## Przed ważnymi decyzjami Włoch

Donosząc z Bolzano o zwołaniu przez Mussoliniego na dzień 27 sierpnia nadzwyczajnej sesji rady ministrów, korespon-

dent „Matin” podaje, iż na posiedzeniu tem zadana poważna decyzja co do dalszego toku akcji w Abisynji. (PAT).

## Żołnierze angielscy jadą na Malte i do Adenu

Londyński korespondent Havasa donosi, iż ze strony brytyjskich kół oficjalnych ministerstwa wojny potwierdzono informację, że jeszcze w tym tygodniu około tysiąca żołnierzy angielskich zostanie wysłanych na wzmocnienie garnizonów Malty i Adenu. Ze strony

ministerstwa wojny wyjaśniają jednak, że zarządzenie to nie jest związane z obecną sytuacją polityczną, lecz, że było już postanowione oddawna. Poza wysyłką oddziałów wojskowych przewidywane jest również wzmocnienie fortyfikacji obu miejscowości. (PAT).

## Plan tow. de Mana

Pisaliśmy już o planie robót publicznych i walki z bezrobociem de Mana socjalist ministra w Belgii. Z sumy 3½ miljarde fr. belg. przeznaczonych na roboty publ. — 2,2 miljarde fr. będzie poświęcone na modernizację dróg, kolei, na rozwój pewnych działów produkcji, kanalizację, budowę szkół i t. p. Około 800 milj. fr. przeznac-

zonych będzie na prace urbanistyczne, 200 milj. fr. — na wsparcie okręgu węglowego w Borinage, gdzie panuje największy kryzys i bezrobocie w Belgii, 100 milionów fr. na czyszczenie wód. Ponadto w chwili obecnej bada ny jest projekt wsparcia młodych małżeństw przez udzielanie im pomocy lub pożyczek.

## Włochy kupują okręty

Włochy w związku z wzmocnieniami transportami, do których nie wystarcza im własny tonaż, rozpoczęły rokowania w sprawie zakupu szeregu nowych jednostek żeglugowych. M. in. Tryjeński Lloyd nabył od Królewsko - Ho-

lenderskiego Lloydu statek S/S „Gelria” za sumę 50.000 funtów szterlingów. Statek ten w najbliższych dniach uda się do Włoch, by rozpocząć pracę w służbie wojskowej. (PAT).

AGNIESZKA SMEDLEY Z cyklu „MIGAWKI CHINSKIE” 7)

## Poświęcona

Z upoważnienia autorki przełożyła B. Kopelówna

Armia nasza posuwała się ku Nanchang — i właśnie, kiedy byliśmy w Nanchang, wybuchła kontrowersja i rozpoczął się straszliwy białe terror. Oficerowie zawodowi, wchodzący w skład armii, byli synami obszarników i szlachty, albo pochodzili spośród zawodowych wojskowych lub kapitalistów w miastach. Od początku lekali się i nienawidzili potęg robotników i chłopów — i w miarę, jak masy wyzwały się coraz bardziej, oficerowie ci, razem z obszarnikami, szlachtą i kapitalistami z miast, połączyli się w jeden front, aby utrzymać stary porządek, a nowy zdusić w zarodku.

W armii naszej oficerowie specjalnie nienawidzili Rad politycznych, które zapewniały zwykłym żołnierzom ludzkie prawa. Gdy oficerowie zostali zmuszeni do udziału w tych, zbierających się co tydzień, Radach żołnierzy i oficerów, zwykli szeregowcy mieli prawo zabierać tam głos i żądać od nich wyjaśnień, czy sprawozdań w sprawie wydatkowania pieniędzy; mieli prawo pytać, dlaczego oficerowie nie zapłacili im żołdu, który mieli otrzymać. Wszystkie stare, korporacyjne przywileje oficerów, dzięki którym powstały ich majątki, zostały zniszczone.

W końcu nadszedł czas — co było nieuniknione — że siły reakcji i siły rewolucji stanęły do otwartej walki. W Szanghaju Czang-Kaj-Szek zainaugurował biały terror straszliwą masakrą robotników i inteligencji. Następnie terror zwrócił się przeciwko chło-

pom, którzy ośmielili się podnieść głowę i wyprostować grzbiety. Setki tysięcy chłopów i robotników, zle uzbrojonych i dopiero zorganizowanych, zostało wyrzniętych. Wszystkie siły reakcji feudalnej spuszczono ze smyczy i ziemia Chin spłynęła krwią.

Ale siły rewolucyjne walczyły o utrzymanie rewolucji. W Nanchang powstanie nasze przeciwko reakcji skończyło się porażką; następnie, pod kierownictwem czerwonych oficerów w naszej armii — przeszliśmy przez całą długość Kiangsi, kierując się do Swatow; stamtąd zamierzaliśmy iść do Kantonu, co do którego spodziewaliśmy się, że stanie się znowu bastionem rewolucji. Ale rewolucja była zbyt młoda, a siły reakcji, obecnie wzmocnione czynnie przez imperjalistów w mieście, zbyt silne. W Swatow walczyliśmy i zostaliśmy pokonani; w walce tej musiałam odłożyć swój ekwipunek lekarski i wziąć karabin. Gdy dotarliśmy do Południowych Chin, czułam, że wiem, co reakcja zdolna jest uczynić, gdyż sama pochodziłam z reakcyjnej klasy rządzącej, z rodu handlarzy niewolników, z rodu handlarzy opium. I chociaż spełniałam swoje obowiązki przy rannych, zdarzały się wypadki, że nie było to już możliwe. Walczyłam — i walczyłam z twardą nienawiścią.

Zostaliśmy pokonani... tak... narazie. Wojska nasze cofnęły się, rozpadły. Niektórzy z nas udali się do Fukien i Kiangsi; niektórzy do Kantonu. Ja, ubrana jak elegancka dama, zamieszkałam w Kantonie. Były okresy, kiedy wahała się jeszcze, myśląc, że możliwym będzie wspólny front mas ludowych i burżuazji, póki nie złamie się potęgi imperjalistów w Chinach. Ale zduszenie Komuny Kantonńskiej było śmiertelnym ciosem dla ostatniej, tającej jeszcze we mnie, iluzji w tej dziedzinie.

11 grudnia 1927 r. robotnicy i chłopowie w Kantonie powstali i przy niewielkim rozlewie krwi, utworzyli Komunę Kantonską. Kilku żołnierzy, którzy schro-

nili się w Banku Centralnym, walczyli; przy wypędzaniu ich stamtąd, bank został zniszczony przez ogień i niektóre z sąsiednich budynków uległy spaleni. Potem Komuna rozpoczęła organizowanie Rządu robotniczo - chłopskiego, ośrodka nowej, wolnej społeczności chińskiej.

W trzy dni później wojska reakcyjne, którym towarzyszyła pewna liczba cudzoziemców, pod wodzą niektórych spośród najbardziej feudalnych oficerów chińskich, zajęły Kanton. Pomagały im cudzoziemskie kanonierki, zakotwiczone na rzece Pearl. Komuna została obalona i rozpoczęła się rzeź ludności. Takie bestjałskie sceny zdarzały się może w dawnej historii Chin, przy obaleniu dynastji i tworzeniu nowych, ale nie ulega wątpliwości, że rzeź zbudowanych mas chłopskich w minionych stuleciach i rzezie, dokonywane przez Czuyngishana, gdy tratował obce kraje, nie mogły być dziksze od tej rzezi robotników, chłopów i inteligencji, dokonanej w Kantonie przez „białe” wojska pod wodzą feudalnych oficerów.

Całe dzielnice miasta zniszczone zostały przez ogień i walki, a robotnicy i robotnice, studenci i studentki — mordowani byli tysiącami na ulicach. „Biali” oficerowie zabijali każdego napotkanego robotnika, lub studenta. Niektórych zatrzymywali, a potem rozstrzeliwali; innych stawiali na kolana i ucinali im głowy, lub siekli na kawałki.

Każdą schwytaną dziewczynę z obcięciami włosami rozbiierano do naga, wszyscy obecni przy tem mężczyźni gwałcili ją, a potem ciało jej przepalowano od dołu do góry. W wielu wypadkach dziewczęta te nie miały więcej, niż piętnaście, lub szesnaście lat, a oficerowie, udzielający wywiadów gorliwym angielskim dziennikarzom z Hon - Kongu, powiadali potem: „Dziewczęta z obcięciami włosami są najgorsze; są bardzo aroganckie i odpowiadają wyzywająco. Musieliśmy zabić setki takich”. (D. c. n.).

## Wiadomości Sportowe

### Lekkoatletyka

TRÓJMECZ LEKKOATLETYCZNY W WARSZAWIE. W niedzielę na stadionie w Parku Sobiciego odbyły się zawody lekko - atletyczne, w których wzięły udział: Warszawianka, Skra i AKS.

Zawody odbyły się jako niepunktowane. Wyniki poszczególne były następujące:

100 m.: 1) Łopuszyński (AKS.) — 11.2. 2) Szeffler (W) 11.6. 3) Orzeł (S) 5 km. 1) Wiśniewski (W) 15.59.7 2) Eichel (S) 16.30.8. 3) Lissowski (S) 12.33. 2) Kosman (A) 11.97. 3) Mańk (W) 10.80. 400 m. 1) Mackowiak (W.) 54.1. 2) Szeffler (W) 54.4.3. 3) Norberczak (S). Dysk.: 1) Mańk (W) 39.31 m. 2) Orzeł (S) 37.62 m. 3) Lokajski (W) 37.44 m. Skok w dal. 1) Gostkowski (AKS) 660 cm. 2) Waryszewski (S) 639 cm. 3) Klimecki (A) 603 cm.

W biegu na 1500 m, jako eliminacyjnym przed meczem Warszawa — Poznań startowali: Mulak (Skra), który po dwukrotnym sfaulowaniu go przez zawodnika Warszawianki Chatewisa zszedł z bieżni. Bieg ten wygrał Noji (Legja). Ciekawym jest także sankcje zastosowane wobec niesportowego zachowania się zawodnika Warszawianki.

MISTRZOSTWA POLSKI W PIĘCIOBOJU. W niedzielę odbyły się w Białymostku zawody lekkoatletyczne w pięcioboju o mistrzostwo Polski.

Pierwsze miejsce i tytuł mistrza Polski zdobył Luckhaus — 2928 pkt. FINLANDJA PIERWSZA POTĘGA LEKKOATLETYCZNA EUROPY. W niedzielę zakończony został dwudniowy mecz lekkoatletyczny w Helsińgforsie pomiędzy przedstawicielami największych potęg w lekkiej atletyce Europy, Finlandją i Niemcami. Mecz zakończył się zwycięstwem reprezentacji Finlandji w stosunku 103,5 : 99,5 pkt.

SENSACYJNY POJEDYNEK POLSKO - AMERYKAŃSKI. Najciekawszym punktem programu lekkoatletycznych zawodów polsko - amerykańskich, jakie odbędzie się w nadchodzący środek i czwartek na Stadionie Wojska Polskiego w Warszawie, będzie niewątpliwie walka Kucharskiego i Robinsona na dystansie 800 metr.

Pojedynek warszawski Kucharskiego z Robinsonem będzie właściwie walką o nieoficjalny tytuł najlepszego biegacza świata na 800 metr.

### Piłka nożna

STAN WALK O WEJŚCIE DO LIGI. Walki o wejście do Ligi w grupach zbliżają się ku końcowi. W pierwszej grupie sytuacja jeszcze nie jest wyjaśniona. Prowadzą chwilowo Legja poznańska, która zepchnęła Unio - Tonring na drugie miejsce. Walka pomiędzy tymi drużynami zdecydowała o pierwszym miejscu, pozostałe drużyny bowiem nie wchodziły w rachubę.

W drugiej grupie mistrzostwo zdobył katowicki Gub.

W trzeciej grupie prowadzi lwowscy Czarni, którzy mają największe szanse utrzymania się na pierwszym miejscu.

W czwartej grupie mistrzem został wileński Śmigły, który na 4 gry uzyskał wszystkie możliwe punkty i stosunek bramek 17:3.

### Kolarstwo

SUKCESY POLSKICH KOLARZY W RUMUNJI. W niedzielę rozpoczął się bieg kolarski około Rumunii, w którym startuje 4 polskich zawodników. Na pierwszym etapie, Bukareszt — Caracal, dystans 170 km. zwyciężył zawodnik polski Daniel, ze Stanisławowa, w czasie 7:32:55 sek. Piotrowski był 30-tym, a Igi — 32-gim.

### Plwanie

LEGJA (WARSZAWA) WCHODZI DO LIGI WATERPOLOWEJ. W Ostrowcu odbył się finałowy mecz watterpolowy o wejście do Ligi między warszawską Legją a drużyną K. S. Zakłady Ostrowieckie. Wygrała łatwo Legja 5:0.

### Szachy

Z OLIMPJADY SZACHOWEJ. Na olimpiadzie szachowej rozegrano kolejną 12-tą rundę turnieju drużynowego. Polska w tej rundzie pokonała Anglię 3,5:0,5. Natomiast w 11-iej rundzie Polska poniosła pierwszą porażkę. Została ona pokonana przez Stany Zjednoczone w stosunku 2,5:1,5.

Stan tabeli turniejowej był wtedy następujący: Szwecja 34 pkt., St. Zjedn. 31 pkt., Węgry 30 pkt., Polska 30 pkt., Czechosłowacja, Austria, Jugosławia i t. d.

W turnieju pań o mistrzostwo świata rozegrano następną 4-tą rundę. Mistrzyni Polski Gerlecka pokonała Irlandkę Shannon, a Angielka Holloway zwyciężyła dr. Heermanową.

W turnieju pań prowadzi dwie Polki: Gerlecka i dr. Heermanowa, które mają po 2,5 pkt. i po jednej niedokończonych partii.

### Nasza rubryka

CHŁOPIEC lat 15 z wykształceniem elementarnym, poszukuje pracy w sklepie lub fabryce tel. 10.29.82.

BEZROBOTNY poszukuje posady woźnego, dozorczy lub jakiegokolwiek innej pracy. Warunki b. skromne. Ewentualne oferty skierować Franciszkańska 29-52.

# Tragiczne dzieje poszukującej pracy

(Koresp. własna).

Przed kilku dniami zamknęły władze hotel Warszawski w Sosnowcu, oraz aresztowały właściciela Erlicha, oraz jego portjerów Selingera, Chmurę, dalej małżonków Ciapów za stręczenie do nierządu. Okazało się, że hotel Warszawski był jaskinią rozpusty.

Otóż do I komisariatu policji w Sosnowcu przybyła pewnego dnia 20-letnia Leja Haglerówna, zamieszkała poprzednio w Lesku przy ulicy Browarnej 304 (województwo lwowskie), która przybyła do Sosnowca w pierwszych dniach lipca b. r.

Haglerówna oskarżyła Erlicha i małżonków Ciapów o zmuszanie do uprawiania nierządu oraz usiłowanie zabójstwa. Gdy bowiem chciała wyjechać z Sosnowca, Icek Ciapa zagroził jej, że ją zabije. Haglerówna, będąc z zawodu krawcową, przybyła w lipcu b. r. do Sosnowca w poszukiwaniu posady. W Sosnowcu zamieszkała u znajomych małżonków Icka Ciapy i Ity Lifszyc, prosząc ich o wynalezienie pracy. Ciapowie poczęli namawiać Haglerównę do uprawiania nierządu. Przedstawili młodej dziewczynie „lekkie chlebki” w różowych barwach, tłumacząc jej, że pracy w dzisiejszych ciężkich czasach nie znajdzie. Po kilkudniowych namowach Icka Ciapa począł sprowadzać do swego mieszkania różnych mężczyzn. Pieniądze przez nich płacone, zabierali małżonkowie i oferze swej na własne potrzeby dawali tylko po paru złotych. Pewnego dnia Icek Ciapa i Ita Lifszyc zaprowadzili Haglerównę do hotelu Warszawskiego, gdzie Erlich umieścił ją w specjalnym gabinecie i oddawał ją na usługi gości. Erlich własnoręcznie odbierał pieniądze od Haglerówny. O ile dziewczyna otrzymała od gościa 5 zł., wówczas Erlich zabierał jej 1,50 zł., przy 10 zł. Erlich zabierał jej 3 zł. Gdy Erlich był nieobecny w hotelu, wówczas pieniądze od Haglerówny inkasowali portjerzy Szulim Selinger, lub Mosek Chmura. Codziennie wieczorem przychodzili do hotelu Warszawskiego małżonkowie Ciapowie którzy informowali się u portjerów ile ich ofiara zarobiła, poczem zabierali Haglerównie wszystkie zarobione pieniądze i przyprowadzali ją do mieszkania, gdzie również sprowadzali mężczyzn. W takim wypadku małżonkowie inkasowali pieniądze od gości, poczem Haglerównę zamykali w mieszkaniu z przynajmniej jednym z samych wychodzących na ulicę. Haglerówna w ciągu 5 tygodni zmuszana była do nierządu w hotelu Warszawskim i w mieszkaniu Ciapów, przyczem odbierano jej wszystkie pieniądze. W końcu postanowili zaprzęść uprawiania prostytucji

i oświadczyła swym eksplotatorom, że wyjeżdża z Sosnowca. — Wówczas Ciapowie zagrozili jej, że w razie gdy będzie chciała wyjechać z Sosnowca, zamordują ją. Haglerówna zmaltretowana trybem życia i przerażona groźbami, udała się po pomoc do policji, — gdzie wszystko szczegółowo opo-

## Smutny koniec pewnego działacza

(Koresp. własna)

W fabryce „Herzfeld i Victorius” w Grudziądzu prowadził kampanię sanacyjną „tryumwirat” składający się z trzech mężów: pp. inż. Zembowskiego, majstra Szklarskiego i p. urzędnika Lebelta. Wszystkie im prezy sanacyjne były przez nich organizowane, chociaż z kiepskim wynikiem, bo jakoś robotnicy trwali oraz trwały przy swych przekonaniach. Związki p. Lebelta oznaczał się wielkim tupetem. Czując się sobą pley sanacji i swego protektora p. Zembowskiego „działał” na wielką skalę. Zakładał i organizował Związek Rezerwistów, przy wyborach do wydziału robotniczego walczył również dzielnie dla nieszczęśliwie o zwycięstwo dla listy sanacyjnej itp. Jednym słowem był to „wielki działacz”. Aż tu nagle robotnicy wykryli, że p. Lebelta coś jest nie w porządku z życzeniem, w szczególności, że kiepsko oblicza robotnikom ich i tak

już marne zarobki. Zaczęło się od jednego wypadku a potem, gdy zaczęto sprawdzać, okazało się, że tych wypadków jest wiele. I nagle p. Lebelta zniknął z terenu fabrycznego. Złotliwi mówili, że ma otrzymać posadę w Zarządzie Miejskim. Pozostali jeszcze dwaj mężowie sanacyjni p. Zembowski i p. Szklarski.

Zwłaszcza o p. Szklarskim dąby się wiele powiedzieć. Swój wpływ w fabryce umie ten pan od powiednio wykorzystać. Gdy np. przy wypłacie pewnego razu zaginęła torebka dla jednego z robotników, zawierająca 20 zł., to zażądał on od wszystkich robotników, którzy nic nie zawinił, by oni kwotę tę pokryli. Następnie obawiając się zapewne skutków, zwołał wszystkich pracujących w jego oddziale robotników i zażądał od nich, by nikomu o tem jego zarządzeniu nie mówili.

## Przed wprowadzeniem Sądów Pracy w woj. Zachodnich

Dnia 24 bm. wydane zostało przez ministra Opieki Społecznej oraz ministrów: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu — zarządzenie, powołujące komisje przygotowawcze do przekształcenia Sądów Przemysłowych i Kupieckich na Sądów Pracy w województwach: poznańskim, pomorskim i górnośląskiej części woj. śląskiego.

Komisje przygotowawcze powołano w liczbie 3-ich z siedzibą w Poznaniu, Toruniu i Katowicach. W skład komisji wchodzi: sędzia — jako przewodniczący, urzędnik — wyznaczony przez wojewodę, inspektor pracy oraz przedstawiciel władzy skarbowej. Ponadto przy rozważaniu reorganizacji poszczególne sądy przemysłowych i kupieckich w skład komisji wchodzi każdorazowo: przewodniczący tych sądów oraz przedstawiciel związku samorządu terytorialnego, który pokrywa koszty utrzy-

mania danego sądu przemysłowego lub kupieckiego.

Komisja będzie miała za zadanie ustalenie opinii co do powołania sądów pracy w miejsce poszczególnych sądów kupieckich i przemysłowych, co do łączenia tych sądów w jeden sąd pracy i określenia granic jego zasięgu.

Ponieważ związki samorządowe, które dotychczas utrzymywały sądy przemysłowe i kupieckie, będą ponosiły te świadczenia do 1 kwietnia 1940 r., komisja ustali ponadto dane, dotyczące sum, jakie w tym okresie przelewane będą do Skarbu Państwa z budżetu tych związków. W toku swych prac komisja zasięgać będzie opinii miejscowych organizacji pracodawców i pracowników.

Prace komisji potrwać do 1 listopada, poczem przesłane będą ministrowi Opieki Społecznej oraz zainteresowanym ministrom — sprawozdania.

# Wiadomości z całej Polski

Zajścia w Łodzi. — Prasa żydowska, donosi, że na terenie Łodzi i województwa łódzkiego w ostatnich dniach były zajścia antyżydowskie. Na rynkach rozrzucono odezwy bojkotowe, a nawet napadano na publiczność, kupującą u żydów. Kilka osób skazanych zostało administracyjnie po 7 dni aresztu. W Teofilowie pod Łodzią jacyś huligani pobili paru żydów.

Krwawa rozprawa z bandytami. — W Przysiółku Podjavor, wsi Marydło (pow. Chrzanów) patrol policyjny pod kierownictwem komendanta posterunku policji w Libiążu, wzmocniony strażą leśną, w czasie obławy za bandytami, natknął się na 2 z nich w jednym z domów.

W wyniku strzelaniny padł na miejscu bandyta Jan Cygan, zaś biorący udział w obławie leśniczy Jan Kraczek został ciężko ranny. Policja aresztowała drugiego bandytę, St. Ciapalę oraz 3 jeszcze osobników, którymu towarzyszyli.

Trzy połary z zemsty. W Ciepłowie Starym pow. Iłżeckiego w zagrodzie Jana Bieleckiego wybuchł pożar. Straty wyniosły około 7000 zł. Pożar powstał wskutek podpalenia, którego dokonał z zemsty za pobicie Piotr Por, 18-letni mieszkaniec tej wsi.

W Starej Wsi pow. Iłżeckiego w zagrodzie Wład. Capały, pożar zniszczył dom mieszkalny, obórę i stodołę wraz ze zbiorami. Straty wyniosły około 1.500 zł. Ustalono, że pożar wznicił pijany Jan Kwiecień, który czynu swego dokonał z zemsty za to, iż sublokatorka Capały, Helena Cwikłowa, nie chciała wpuścić go do mieszkania.

Podczas zabawy tanecznej, urządzanej w lesie państwowym leśnictwa Nieskórzów, pow. opatowskiego dwaj chłopcy, 14-letni Stanisław Orbielski i 12-letni Antoni Chrapek, zam. w kolonii Szczytniak, podpalił w lesie w trzech miejscach sęgi drzewa. Chłopcy czynu tego dokonali z zemsty za to, że wyproszono ich z zabawy.

13 domów spłonęło w Chęcinach. — W Chęcinach pow. kieleckiego z nieustalonej przyczyny przyczynił się do pożaru, który wskutek sprzyjającego wiatru począł rozszerzać się z gwałtowną szybkością i strawił doszczętnie 13 domów mieszkalnych wraz z zabudowaniami gospodarskimi. W czasie akcji ratowniczej kilka osób doznało lekkich poparzeń.

Obłąkaczka sekta. — We wsi Mironowce gminy Niewiarowskiej ujawniono sektę, kierowaną przez niejakię Zachorowa Dymitrjewa. Zachorow zwerbował do sekty kilkanaście osób obojga płci, które uprawiały nielegalne praktyki w obszarnej stodole.

## Robotnicy popierają swoje pismo codzienne

W r. 1933 powstało w Równem „Towarzystwo Popierania Budowy Wzornych Osiedli na Wołyniu”. Wybrano Zarząd z samych „spółdzielców”, na prezesa powołano dyrektora B.G.K. i prezesa klubu radnych „społeczno-gospodarczych”, p. Szeplińskiego, i zaczęło się „uszcześliwianie”.

Domy darmo! Własne domy! I to jakie? Kamienice! Wille! Pałace! Wprawdzie trzeba 4.000 zł., ale to głupstwo, B.G.K. da pożyczkę, a potem spłaci się po 20 zł. miesięcznie przez 20 lat. Trzeba tylko 300 złotych zapłacić za działkę i szlus. A gdy ludziska przeczytali, posłuchali i z przyzwyczajenia — nie uwierzyli — wprowadzono jeszcze ulgi zachęcające, pierwszych dziesięciu zwolniono nawet z opłaty rejentalnej za sporządzenie aktu kupna — sprzedaży, a dla zachęty nawet paru dygnitarzy z towarzystwa wzięło pożyczki i nabyło działki.

Tu już ludziska nie wytrzymały, ten i ów pobiegł zastawić bebechów, pożyczki wziął zażętki sklecił trzysta złotych. Na miejscu podpisano podanie o pożyczkę, resztę wzięło na siebie Towarzystwo, tylko umowę trzeba było podpisać z przedsiębiorcą, którego daje Towarzystwo, i idź człeku do domu i czekać tylko aż ci przysła klucz od „pałacu”.

I przystali! Wzięli ludzie klucze i zamieszkali w domkach, płacąc co miesiąc dwudziestozłotówki. Aż tu nadchodzi zima i... rety! co jest? Ściany wewnątrz całe pokryte lodem, piece gorące, aż zbliżyć się do nich nie można, a tu woda zamarza w mieszkaniu. Zrobił się gwałt, rwetes, okazało się, że narzucony przez Towarzystwo przedsiębiorca nie wykonał budowy według umowy. Przyleciała komisja z p.p. Zwiągcem, Rakowskim i inż. Wejtko (ten sam, co z ramienia B.G.K. akceptował poszczególne fazy wykonania i podpisywał wnioski o wypłacanie odpowiednich kwot przedsiębiorcy). I ta sama komisja, co przyjmowała domki „wykonane w najlepszym porządku” z żalem stwierdzić musiała, że we wszystkich domach ściany popękały i zarysowały się, a gdy uderwano tynk, to okazało się, że cegły można rękami wyjmować. Piach. Obiecali poprawić, ale dotychczas jeszcze nic nie zrobili a zima znów za pasem.

„Osiedlarzy” interesuje tylko, co będzie, gdy demki wreszcie zupełnie się zawala. Kto będzie pożyczki spłacał?

„Osiedlarzy” interesuje tylko, co będzie, gdy demki wreszcie zupełnie się zawala. Kto będzie pożyczki spłacał?

został Jan Janas, mieszkaniec tej wsi, pilnujący na polu żętego owsa.

Janas otrzymał trzy rany cięte w głowę tępe narzędziem. Sprawcy po dokonaniu morderstwa skradli 200 snopków owsa, poczem zbiegli.

## Drożyna w Poznaniu

Również w Poznaniu — ceny niektórych artykułów pierwszej potrzeby by podskoczyły w górę. Zwyczajnie obejmuje szczególnie tłuszcz krajowy, oraz tłuszcz, bez głębszej potrzeby sprowadzane z zagranicy. Wśród tych ostatnich miejsce się margaryna. Tłuszcz ten zawsze jeszcze znajduje odbył pomie dzy warstwą uboższą, której poprostu nie stać na droższe, ale pożywniejsze tłuszcze.

Margaryna doniedawna kosztowała za pół kg. 1 zł., obecnie 1,30 Tłuszcz margaryny pokrewny „Palmin” — 0,80 zł., obecnie 1,40 zł. Importowany smalec wieprzowy — 0,90 zł., obecnie — 1,50 zł.

Pewne gatunki mydła zwykło-

wały nawet do 20 procent. W tym samym czasie ceny za kawę, herbatę i kakao podskoczyły o 20 do 40 procent. Także nasza krajowa czekolada poszła w górę o 5 proc.

Nie od rzeczy jest przytoczyć obrazek, ile nieporozumień wywołać może taka nagła podwyżka cen.

Gospodynie poznańskie z przerażeniem konstatują, że pół kg. okrasz droższe w ciągu jednej nocy z 0,90 na 1,10 zł. Kupcy zapowiadają, że ceny jeszcze więcej podskoczą i objąć mogą także inne towary.

Czy nikogo ta sprawa nie interesuje wśród czynników decydujących?

## Kronika Iwowska

### DROŻYNA DAJE SIĘ LUDZIOM WE ZNAKI.

Na rynku iwowskim podskoczyły w górę ceny mięsa i tłuszczu. W sferach robotniczych podrożenie artykułów pierwszej potrzeby wywołuje duży niepokój ze względu na to, że spekulacja uchodzi kupcom i handlarzom bezkarnie. Na ostatnim posiedzeniu Rady miejskiej poruszył tę sprawę interpelacji tow. Mokrzycki. Prezydent Drojanowski przyrzekł, że zjawisku temu poświęci uwagę i będzie się starał wydać odpowiednie zarządzenia zapobiegawcze.

### NA ROBOTACH FUNDUSZU PRACY CIĄGLE STRAJKI.

Wojewódzki urząd prowadzi z ramienia Funduszu Pracy szereg robót w mieście i najbliższej okolicy. Były to objaw pocieszający

gdyby nie fakt, że niskie płace, ciężkie warunki, często traktowanie robotników, jakoby dawano się im pracę tylko z łaski, wywołuje u robotników protest i ciągłe strajki o ludzkie warunki i o podwyżkę niewystarczających na życie zarobków.

Teraz znów mamy do zanotowania strajk włoski. 167 robotników zajętych przy regulacji Pelty. Robotnicy ci pracowali dotychczas w niesłychanie ciężkich warunkach, na wszystkie żądania po pracy i powiększenia zarobku spotykali się ze stereotypową odpowiedzią, że kierownictwo robót zarobków nie powiększy, bo stawki płac unormowane są przez Fundusz Pracy.

TEATR WIELKI: Nieczynny. TEATR ROZMAITOŚCI: Wtorek, środa godz. 8 w. „Maż 300 ty sięcy”.

## „Wzorny domy” wala się!!!

W r. 1933 powstało w Równem „Towarzystwo Popierania Budowy Wzornych Osiedli na Wołyniu”. Wybrano Zarząd z samych „spółdzielców”, na prezesa powołano dyrektora B.G.K. i prezesa klubu radnych „społeczno-gospodarczych”, p. Szeplińskiego, i zaczęło się „uszcześliwianie”.

Domy darmo! Własne domy! I to jakie? Kamienice! Wille! Pałace! Wprawdzie trzeba 4.000 zł., ale to głupstwo, B.G.K. da pożyczkę, a potem spłaci się po 20 zł. miesięcznie przez 20 lat. Trzeba tylko 300 złotych zapłacić za działkę i szlus. A gdy ludziska przeczytali, posłuchali i z przyzwyczajenia — nie uwierzyli — wprowadzono jeszcze ulgi zachęcające, pierwszych dziesięciu zwolniono nawet z opłaty rejentalnej za sporządzenie aktu kupna — sprzedaży, a dla zachęty nawet paru dygnitarzy z towarzystwa wzięło pożyczki i nabyło działki.

Tu już ludziska nie wytrzymały, ten i ów pobiegł zastawić bebechów, pożyczki wziął zażętki sklecił trzysta złotych. Na miejscu podpisano podanie o pożyczkę, resztę wzięło na siebie Towarzystwo, tylko umowę trzeba było podpisać z przedsiębiorcą, którego daje Towarzystwo, i idź człeku do domu i czekać tylko aż ci przysła klucz od „pałacu”.

I przystali! Wzięli ludzie klucze i zamieszkali w domkach, płacąc co miesiąc dwudziestozłotówki. Aż tu nadchodzi zima i... rety! co jest? Ściany wewnątrz całe pokryte lodem, piece gorące, aż zbliżyć się do nich nie można, a tu woda zamarza w mieszkaniu. Zrobił się gwałt, rwetes, okazało się, że narzucony przez Towarzystwo przedsiębiorca nie wykonał budowy według umowy. Przyleciała komisja z p.p. Zwiągcem, Rakowskim i inż. Wejtko (ten sam, co z ramienia B.G.K. akceptował poszczególne fazy wykonania i podpisywał wnioski o wypłacanie odpowiednich kwot przedsiębiorcy). I ta sama komisja, co przyjmowała domki „wykonane w najlepszym porządku” z żalem stwierdzić musiała, że we wszystkich domach ściany popękały i zarysowały się, a gdy uderwano tynk, to okazało się, że cegły można rękami wyjmować. Piach. Obiecali poprawić, ale dotychczas jeszcze nic nie zrobili a zima znów za pasem.

„Osiedlarzy” interesuje tylko, co będzie, gdy demki wreszcie zupełnie się zawala. Kto będzie pożyczki spłacał?

„Osiedlarzy” interesuje tylko, co będzie, gdy demki wreszcie zupełnie się zawala. Kto będzie pożyczki spłacał?

„Osiedlarzy” interesuje tylko, co będzie, gdy demki wreszcie zupełnie się zawala. Kto będzie pożyczki spłacał?

## HULBERT FOOTER 46 Niebezpieczny ładunek

Z upow. autora przełożyła Wacława Komarnicka

W chwili, gdy Niedehoff sięgał po rewolwer, Les, odepchnawszy mnie gwałtownie w bok, skoczył mu na plecy i powalił na łóżko. Mme Storey złapała rewolwer, Niedehoff wydał zdławiony okrzyk, lecz Les swą wielką dłoń zatkał mu usta. Jasne było, że w tych warunkach Les nie może go związać, zrozumiałam więc, co mam robić. Usiadłam Niedehoffowi na głowie, przyciskając mu twarz do poduszki, dopóki Les nie skrepiował mu rąk i nóg i nie wsadził knebla do ust. Wtedy pozwoliliśmy mu znów odechnąć. Twarz jego nabrała już sinej barwy.

W drzwiach nie było kluczy, nie mieliśmy jednak czasu na ich szukanie.

Weszliśmy do pokoju z mapami. Tymczasem przyłączył się do nas stary Jim. Pokój z mapami był pusty. Na wielkiej tablicy pod lampą wisiała rozpięta mapa. Po drugiej stronie pokoju znajdowała się skrytka z bronią. Drzwi, prowadzące do steru, zamknięto zawsze na wieczór, gdyż światło przeszkadzałoby sternikowi. Les dał nam znak, abyśmy poszli tam i odwrócili uwagę obserwatora, podczas gdy on z Jimem będąc wyjmowali potrzebne nam kajdanki.

W budce sternika panuje wieczorami tajemniczy nastrój. Jest ciemno i cicho; rozkazy wydaje się półgłosem. Tutaj tkwi prawdziwa dusza statku. Przy sterze stał młody marynarz. Na twarz jego padało

słabe światło, odbite od szklanej skrzyni kompasu, za nim zaś stał Bostock, trzeci oficer.

„Mme Storey!” zawołał zdumiony.

Rzeczywiście, napozór nie było żadnego powodu, abyśmy po zapadnięciu zmroku miały myszkować w tej części statku.

„Zwiedzamy tylko!” oświadczyła Mme Storey, zabawnym tonem, jaki przybiera zawsze, kiedy chce coś ukryć. „Macie tu na górze takie śliczne kabinki. O wiele ładniejsze od naszych!”

Bostock nic nie odpowiedział. Słyszałyśmy jak obcas jego stuknęły w ukłonie. Był to jeszcze chłopiec, ale taki sam drewniak, jak tanci. Możliwe, że dla bliskich ludzi był miłym i lubianym chłopcem, ale wśród nas czuł się obco.

„Jakie cudne małe kółko!” zawołała Mme Storey. „Nie powie mi pan chyba, że to kółeczko kieruje tym wielkim statkiem?”

„Kółko to poprostu transmituje impuls maszynierki sterowej”, wyjaśnił Bostock w swój oficjalny, niemiecki sposób.

„Co pan mówi?”

Po prawej i lewej stronie znajdowały się drzwi, prowadzące na pomost. Przez drzwi z prawej strony widzieliśmy, że Horacy rozmawia z drugim oficerem. Naraz otworzyły się drzwi z pokoju z mapami i weszli Les z Jimem.

„Farman!” zawołał ostro Bostock. „Co pan tu robi?”

Zamiast odpowiedzi Les pokazał rewolwer, który trzymał w ręku. „Niech się pan odwróci do mnie tyłem”, rozkazał szorstko. „Niech pan założy ręce

